

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Questio. xxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

ferit ppter vt suppono. Sol. etiam cre
didit sic ee vt eludit argumētū: ad
huc habuit ad illd aliqd dicere. Tū ne
sanguis miraculosus crederet natural
Tū ne natural supflu^o crederet defica
tus. Et ista duo i rñsōe sua tāgl. Se
cūdo: qz i sua respōsōe affirmat pualt
istā pōnē. s. Si sanguis q ondit i qui
busdaz ecclesijs nō fuit miraculosus. i. p
miraculū ab imagine crucifixi resolut^o:
fluxit de corpe chri: als. i. alio tpe q̄ de
tpe passiōis. Sol. Negat assūptū. qz ly
als nō fecit ibi vt exponit: s. ly als stat
p ly alit: vt sic sensus: q si ille sanguis n̄
ē miraculosus: fluxit de corpe chri als.
Id ē alit q̄ mō dicit: seu alit q̄ ille q̄ flu
xit vt p̄ciū redemptiōis nre. vl si ly als
fuit p alio tpe: ly alio nō refert tps passi
ōis: s. refert tps illi^o efflux^o miraculo
si ab imagine chri p̄cussa d̄ q̄ ibi loquit.
Sexto. Hā Thomiste cōiter iponūt s̄
cro Tho. q sic senserit: vt Joānes dñs
ei z qdā alij. Sol. Timuerūt olīm tho
miste: ne si pcederēt vnā partē sanguis
tūc fusi fuisse supfluū: z p̄ter a deitate
separū: cogereñt idē pcedere de toto. vl
saltē ne ex h̄ fuisset q̄ ad h̄ debilitata fl
des vñōis ad sanguinē. Vñ conati sūt
interpretari s. Tho. ad p̄ostū suū. Pre
dicti aut tres mgrī tanq̄ vīri doctissimi
mi noluerūt se de h̄ articulo intrōmēte
re (vriqz vt reo) existimantes q̄ circa h̄
p̄itas nō erat in fauorē apud rudiores
illī p̄itari quā defendere conabant. Vñ
p̄estari sūt de hoc nō velle loqui: vt pa
ter ex dictis.

Questio xxxij.

Quantū autē ad quartā
q̄stionē duo factā. Primo em
adducā fundamenta vñ elictē
respōsio ad qōnē. z scdo rñdebo. Quā
tū ad p̄mū: fundamētū p̄mū ē dictum
Innocētij extra de cele. mis. in decreta
li. q̄ incipit: In qdā. postq̄ pbauerat q̄
illa sit p̄a aq̄: dicitis. Restat igit vt q̄
h̄scūqz fuit illa aq̄: siue natural siue mi
raculosa: siue de nouo diuina p̄tute crea
ta: siue de cōponētibz ex p̄te aliq̄ resolu

ta: p̄mū dubio vera fuit. Hec ille. Et q̄
bus p̄z q̄ salua fide p̄t crediti. Primo q̄
illa fuit naturalis. i. a natura p̄ducta: z
lateri chri angelica vl diuina p̄tute vel
q̄litercūqz applicata. Et scdo q̄ fuit mi
raculosa. i. facta de quocūqz corpe alio a
corpe chri. forte tū h̄ mēbz nō ponit in
nūez cū duobz seq̄ntibz. Et tertio q̄ fu
it nouit̄ creata. Et q̄rto q̄ fuit de aliq̄
p̄te corpis chri p̄ resolutionē ḡnata. Se
cūdū at ē dictū dñi Bona. sup recitatū
scz: In ch̄io resurrexit totū qd fuit d̄ p̄
rare hūane nature: z qd spectat ad decē
tiā. z tō tot^o cē i celo. Qd q̄ obijcit de p̄
p̄tō Dicedū q̄ vl nō fuit de carne f̄
sp̄m: s. h̄io disp̄satiōe paz de carne
fm materiā ibi fuit: vt daret nob in de
uotionē sicut reliq̄e. Et sic dīcedū ē de
sanguine. Vel aliqd fuit ibi de p̄tate
humane nature: z illd surrexit cū ch̄io:
z est i celo: z r̄sidiū m̄aste. Hec ille. Et
qz caro magis ē de p̄tate nature q̄ san
guis. qd ip̄e d̄t de carne: p̄t dicit de san
guine a fortiori q̄ntūcūqz fuerit stabill
te forme z p̄fect^o. Tertū ē dicitū Sco
ti in. liij. dis. p̄lij. q̄ q̄si exponēdo dicit
seti Bona. sic d̄r. Forma dat esse z age
re. q̄ pars fm formā p̄t dicit q̄dū habz
esse fm formā: vel q̄dū habz agere fm
formā. Et scdm̄ infert p̄mū: itez nō ecō
trario. Est^o em̄ deficit̄ altēut actio p̄
pter imp̄fectiōem q̄ esse. Et siue sic s̄
ue sic. pars fm formā nō est tm̄ ps for
me: sed includit materiā z formā. Pri
mo aut̄ mō q̄cūqz ps dū manet in toto
d̄z pars fm formā: a p̄ncipio. s. p̄iodi
sui vsqz ad finē: qz. s. r̄diū habz cē. S̄
scdo mō nō d̄z p̄ omī p̄tē p̄iodi pars fm
formā: sed p̄ illa q̄ habz p̄tate ita effica
cē q̄ p̄t sibi cōpetere actio fm formā.
Et infra. Primo mō p̄tū fm sp̄m nō
opponit p̄tē pars fm materiā: nisi s̄
cut homi viuo opponit hō mortu^o. Et
sic eadē pars dicit fm sp̄cīe dū manet
in toto: z pars fm materiā q̄n fuit S̄
secūdo modo alia est pars fm sp̄cīez z
alia fm materiā: etiā p̄tībz manētibz
in toto. quā aliq̄ modica pars cui nō
potest cōpetere p̄tā actio etiā si sit in
p̄ncipio p̄iodi sui: est pars fm materiā.

De quonibus super euāge.

Pars autem quantitas et virtus sufficientes ad agendum est per se ipsum. Quartum si dixerit est opinio aliquorum quod dicitur quod non totus sanguis qui est stabilitate forme et necessarii: corpe mortali est de virtute huius nature in eodem corpe resurgere: aut ei necessarii: quia plures indiget idem corpe mortale quod immortale. Quam opinionem possemus sic declarare et confirmare. Nam si medicos natura est sagax: et in animalibus de ea materia qua subuenit membris restaurandis plures sibi retinet non solum quod sit necesse ad viuere: sed etiam quod sit necesse ad plures restaurandis tenuere: ut si non misceatur sibi alimenta horum virtus possit membra virtus restaurare. Hinc est quod homo lassus sumpto cibo statim recubat membris virtus: non quod sit cibum transierit ad membra: sed quod natura id quod per munitionem refuat statim exhibet postquam est sibi alimentum exhibitum unde possit alium humorem generare. Istud est plus quam ad sanguinem spectat: est quidem necessarius in corpe mortali et est verus et perfectissimus sanguis sed non est necessarius in corpe glorioso: nec in eo totum resurgit ut dicitur. Quartum autem ad secundum de aqua dico: quod sana fide potest affirmari esse in terra: quod si fuit ibi primo vel secundo vel tertio modo supra dicto: clarum est quod non fuit de virtute humanitatis christi: et non potest credi a deo seruata esse in terra. Si autem fuit ibi quarto modo. id est per resolutionem factam de corpe christi: etiam idem credi potest eo modo quo dicitur Bonauentura dicit de purgatione: ut scilicet in terra quod ad aliquos presertim materiam quam fuerit in corpe christi: unde resoluta est ex diuina dispensatione: vel quia tunc resoluta est non erat totum de virtute humane nature. quod scilicet in ea parte erant aliqui humores qui erant in vera transmutatione de forma in formam: vel quia ibi erat aliqua pars carnis mortalis per calorem naturalem resoluenda tanquam carens operatione speciei iuxta modum loquendi Scoti qui non erat reassumenda possibiliter sed aliquid. Ergo tribus modis potest affirmari quod illa aqua tota sit in terra: et quarto quod sit per se. Primum dicens quod fuit vera aqua naturalis: id est a natura producta. Et secundo dicens quod fuit generata de aliquo corpe alio a corpe

corpe christi. Et tertio dicens quod fuit non ulterius creata. Et quarto dicens quod fuit de carne christi resoluta in qua erat aliquid non de veritate nature: quod in aquam cum carne conuersum est. vel in qua secundum aliquos erat saltem diuinitus pars secundum materiam non rearsumenda. Quartum autem ad sanguinem illum vel defunctum quod non possit dici totus esse in terra aliquo modo: quod per se eius fuit deificata (ut videtur) cum dicitur doctores sacra menta a tali sanguine habere virtutem. Potest autem dici in terra esse secundum partem quod potest credi in illo sanguine multum fuisse de nutrimentali: quod iste maxime viget in epate: quod fuit vulnere lateris vicinum. Nec est verum quod dicitur Bullus in rationalibus fuisse latearum in latere sinistro. tunc quod dicitur magister historiay quod in latere dextro. tunc quod videtur ostendit consuetudo pictorum. ex qua videtur magister arguit in ortu domini fuisse bouem et asinum. tunc quod ad hunc sensum ecclesia videtur cantare illum pisculum. Videtur aquam egrediētem de templo a latere dextro. Ergo tribus modis potest dici per illum sanguinis esse in terra. Primum dicens quod ibi erat sanguis nutrimentalis a quo de se sepauit deificum in hora resurrectionis. Secundo dicens sicut secus Bona de purgatione quod ibi est dispensatione dei vel aliter fuit per sanguinis secundum materiam siue quod mortuus erat per calorem naturalem resoluenda: cui alia perfectior a natura erat substituta: quod iam forma sanguis attigerat. Tertio dicens quod non erat christo necessarius totus eius sanguis post resurrectionem sicut ante secundum aliquos.

Questio xxxiiij.

De quinta questione

a. utrum talis sanguis superfluus si quis sit possit adorari latratu. Secus Tho. i. li. s. n. dicitur quod non: ut patuit articulo precedenti. Et idem tenuerunt tres viri predicti. Sed Johannes dominicus allegat et non reprobat Joannem de polla qui sensit quod potest et debet adorari latratu ut reliquie christi si fluxit de corpe christi: et scilicet etiam si fluxit de imagine christi vel hostia consecrata: quia reprobatur